

VĚTRNÍK

Ročník 54.

Úterý 10. října 2023

číslo 5.

Ať je představení dobré jak Bendův špek

„Dobré uplakané odpoledne,“ popřál slušně všem, kdo se účastnili pondělního vítání souboru ŠAMU Štítina před vysockým divadlem, Karel Bárta ml. za přípravný výbor KDP.

Tím nevinným pozdravem si hned vysloužil prostořekou odpověď Krakonošovu, že je přesně tak, jak si Vysočtí objednali (ach jo).

Ale, Kája se nenechal odradit a pokračoval ve vítání souboru, který se v podstatě celou dobu na vysockém jevišti, a to už je zhruba jedenáct let, zabývá vztahy mezi muži a ženami. Vždyť přivezli například takové tituly jako S tvojí dcerou ne, Příbuzné si nevybíráš, Rodina je základ státu, 1+1=3 nebo Fantastická žena. No a teď polemizují o rozdílech mezi muži a ženami.

Za SČDO herce ze Štítiny vítal Jaromír Kejzlar. I on konstatoval, že Štítina už se ve Vysokém v podstatě domestikovala, tak často na zdejších prknech hraje. A s herci i diváky se loučil přáním, ať se diváci rozplývají nad představením stejně, jak se rozplývá na jazyku špek Bendův.

(jn)

úterý 10. října 2023		
kdy	co	kde
9:30	Rozborový seminář	malý sál
11:30	loučení Štítina	malý sál
12:00	Příjezd Popůvky u Brna	
12:30	Příjezd Desná	
13:00	KDP mladým	Aktiv
13:00	KR SČDO	sokolovna
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Desná	před divadlem
15:00	vítání Popůvky u Brna	před divadlem
16:00	Kyanid o páté	velký sál
16:30		
17:00	Desná	
20:00	Od Silvestra do Silvestra	velký sál
20:30		
21:00	Popůvky u Brna	
21:30	zasedání poroty	kuřárna
21:30	Seminář KDP	půdička
22:00	večírek Desná	malý sál
22:00	večírek Popůvky u Brna	malý sál

Recenze: Petra Richter Kohutová

Alan a Barbara Peasovi

Proč muži neposlouchají a ženy neumí číst v mapách

Štítinská akademie múzických umění se zrodila v severomoravské obci zvané dvanácti set obyvatel na počátku tisíciletí, hned v roce 2002 uspořádala přehlídku Štívadlo a zároveň se svým debutem, Procházkovou komedií **S tvoji dcerou ne** v režii Václava Bendy, postoupilo na KDP. Od té doby se ve Vysokém s vlastní inscenací objevila partička shromážděná kolem rodiny Bendových desetkrát, což je za dvacet let velmi slušné skóre; třikrát také získala nominaci do programu Jiráskova Hronova. Repertoárově se orientuje na komedie a jiné lehké žánry; viděli jsme od nich detektivku (Agatha Christie: **Past na myši**), černou komedii s temnějšími tóny (Antony Nelson: **Lháři**), několikrát ukázky současné české dramatiky, pocházející z vlastních zdrojů či od ochotnických kolegů (Jaromír Břehový: **Zátíší s loutnou**, Václav Benda: **Malá klavíristka podvodnice**, Kazimír Lupinec: **Upokoženkyň**). Předloni ve Vysokém bavila dvojice Andersonových aktovek, uváděná pod souhrnným názvem **Víš přece, že neslyším, když teče voda**; Václav Benda režíroval Ondřeje Bendu ve **Stopách holubic**, Ondřej Benda reží-

roval Václava Bendu v **Já jsem Herbert**, a aby si to zpestřili, nechali doma herečku a s Václavem Bendou partnerila na místě angažovaná Eva Kodešová. Vloni zase herečku účinkující ve Fosterově **Fantastické ženě** doma nenechali a Lenka Ferenc se stala nositelkou ceny za nejlepší ženský herecký výkon přehlídky.

Letos, při své jedenácté účasti na vysoké přehlídce, Štítinští (přes Štívadlo a porotu ve složení Tomáš Hradil, Pavel Dorazil a Juraj Háder) přivezli komedii se zpěvy – či komediální revue, chce-

te-li. Mimochodem, tento žánr je oblíben třeba v chebském divadle, v úpravě semaforových Klarinetů zaznívá z jeviště: „Co je vlastně revue? Nikdo tady nevue...“ **Proč muži neposlouchají a ženy neumí číst v mapách** je dramatizací bestselleru Allana a Barbary Peasových, instantní humoristické příručky o partnerských vztazích, o níž se již v roce 1998 psalo, že „přibližuje nejnovější poznatky z neurologie, evoluční biologie, psychologie a sociologie, které se snaží vysvětlit důvod existence napětí a rozepří mezi příslušníky obou pohlaví“. U nás vyšla poprvé v překladu Marty Rottové v roce 2000 a od té doby ještě třikrát. Kromě toho se jí zmocnil muž mnoha talentů Miroslav Hanuš a v rámci své „trilogie nedramatizovatelných dramatizací“ ji (po Rostenově Pan Kaplan má třídu rád a Fulghumově Drž mě pevně, miluj mě zlehka) převedl do jevištní podoby v Divadle ABC a loni, značně upravenou, v Divadle na Fidlovačce.

Uvedení tohoto titulu znamená pro Štítinské několik prvenství (na to, že rádi zkoušejí něco nového, byť v oblasti vymezené mantinely interpretačního divadla, jsme ostatně zvyklí). Zde se poprvé

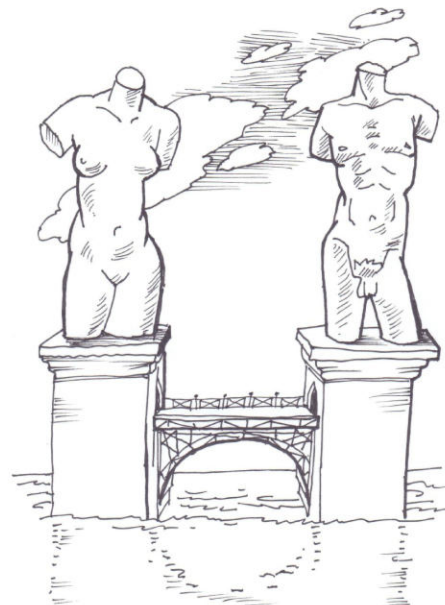
pustili do divadla, které hraje, zpívá a tančí, poprvé předvádějí ve Vysokém své pěvecké a muzikantské schopnosti přímo z jeviště. Poprvé se na jejich inscenaci podílí choreografka (Silvie Hříbková, která odvedla velmi dobrou práci). Naopak nikoli poprvé ve své osobě Ondřej Benda spojuje trojí funkci – kus režíroval, podílel se s Tomášem Konečným na scéně a zároveň hraje jednu ze stěžejních rolí, Testosterona. A také poprvé délka jejich inscenace přesahuje tři hodiny. Hráli dvakrát: strávit třetinu svého denního bdělého stavu na jevišti, totálně při věci, soustředěně, k tomu v pohybu je přinejmenším respektuhodné.

Abych to neprodlužovala. Za mne jsme byli svědky divadelní události v pravém slova smyslu – přinejmenším v kontextu amatérského divadla. Za prvé: vybrali si předlohu, v níž Miroslav Hanuš nabídl pro zdánlivě nehratelný materiál dobrý inscenační klíč a vtípnou základní situaci, jež je pro revue jako stvořená. Za druhé: předloze naprosto beze zbytku uvěřili, téměř ji neupravovali, ale věnovali velkou péči každé situaci, každému číslu, každému gagu. Co se týče songů, jeden vyměnili, některé mírně zkrátily, ale zachovali jejich obsah i pořadí. Za třetí: obsazeny byly přesné typy, vesměs ze štítinských zdrojů. Kapela Denyho partáci byla vytvořena ze sprátelených muzikantů pro potřeby inscenace. Me-

zi představiteli rolí nejsou žádní profesionálové, naopak jsou mezi nimi čtyři ženy a dva muži, kteří víceméně stojí na jevišti poprvé (a až popadnete dech, zkuste si tipnout které a kteří). Přitom souhra je přesná, také schopnost být stále při věci, reagovat i mimoslovně, pointovat. Za čtvrté: přičítám dlouholeté zkušenosti, vůli a pedagogickým schopnostem režiséra a jeho týmu (choreografce a... proč není v jinak profesionálně zpracovaném programu jmenován korepetitor???), že dokázali vystavět situace tak, že v nich všichni působí velmi autenticky, naplňují je jednáním fyzickým i slovním, a to **SPOLEČNĚ**. A konečně za páté: množství investované energie do zkoušení a následně do každého uvedení, a to od všech bez výjimky, je dechberoucí.

Samozřejmě podmínkou je, že jako divák přistoupím na fakt, že jde o lehký žánr, od něhož hluboké poznání ani divákově přemýšlení o tom, co tím chtěl autor či inscenátoři říci, nelze očekávat. Samozřejmě lze mluvit o tom, co mohlo být přesnější nebo co tak úplně nevyšlo. Ale za sebe si v této chvíli (hodinu po konci představení) jen zpřítomňuji to, co mne pobavilo nejvíce: Doktorovo houslové číslo! Co nám zbývá! Svačina! Sex Bomb a splašený Estrogen!! Stržený závit!! A hlavně – **MÁSLO!!!**

Jediná drobná výtka. Na ŠAMU trochu nevědí, kdy přestat. Nikdy jsem se při sexu nenudila tolik jako v závěru večerního představení.

Půdičkáři

Názor půdičkářů na viděné představení byl roztržštěný. Neznáme licenci dramatizace Miroslava Hanuše a tedy ani míru svobody souboru v interpretaci textu. Nenašli jsme klíč, proč některé písničky byly v nezměněné verzi a jiné přetextované. Úspěšnost představení je v mužsko-ženských tématech, ovšem opakující se a předvídatelné situace v rozsahu přes tři hodiny jsou neúnosné. Patrná je herecká symbióza na jevišti a přenos energie mezi aktéry a hledištěm.

KDP mladým

Rádi bychom poděkovali ŠAMU Štítina za povedenou hudební revue s edukativními prvky na téma partnerských vztahů. Vyzdvihli bychom živou hudbu se známými melodiemi, které byly ve většině případů vtípně přetextované. Kvalitní pěvecké vybavení souboru je neméně chvályhodné. Dále chceme ocenit chytře provedenou scénu, která se obešla bez větších přestaveb. Na závěr chceme pochválit práci se světlými

#nožužment

#LiveLaughLednice

#nohateprodnešek

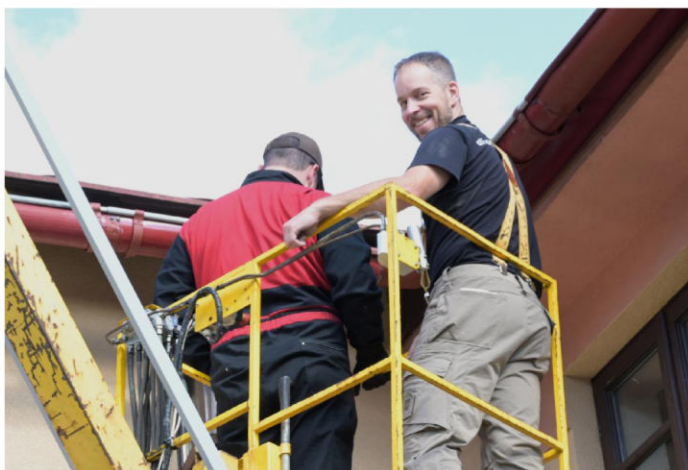
Za vše může vyprodané představení

Pondělní vítání štítinského souboru před divadlem Krakonoš bylo tak trochu jeden velký chaos. Tou hlavní příčinou bylo bezpochyby beznadějně vyprodané divadlo.

Hned vysvětlím. Večerní představení souboru ŠAMU Štítina bylo vyprodané skoro dřív, než se vůbec začaly vstupenky prodávat. A tak principál souboru Václav Benda přislíbil ještě jedno představení. To se po kolotoči telefonů s herci, ale hlavně muzikanty podařilo zorganizovat a ani na ně se vstupenky v předprodeji dlouho neohrály. A tady je důvod včerejších zmatků při vítání. Pro-

tože kus uváděný ŠAMU trvá dvě a půl hodiny, bylo třeba trochu zamíchat časovým harmonogramem. Prostě vše se posunulo o půl hodiny dříve. Dříve se vítalo na vysoké radnici, dříve se vítalo před divadlem. A do toho všeho ještě přišel ten hustý déšť, který padal na soubor. Ten, nechtěje promoknout na kůži, přispěchal na divadelní schody ještě o kapku dřív. A o tu kapku dřív už nestih-

nul z hor sejít a připravit se ani samotný Krakonoš. Vládce hor není už nejmladší, a tak, zaskočený tím kvalitou, si nezvládl urovnat myšlenky a trochu pozapomněl, co chtěl národu divadelnímu vůbec říci. A jako na potvoru, ani všudypřítomná sojka, která mu pořád něco hučí do ucha, nedoletěla včas. Enu, jak říkám, na počátku všeho stálo jedno beznadějně vyprodané představení. (jn)

Za tričko neřekne jediné slovo

I dospělí diváci přišli na včerejší loučení se souborem Kolár z Police nad Metují a DS Vojan Desná – Mladá haluz okouzlení pohádkovou Sněhovou královnou. A v kouzelné náladě se tak nesl i ceremoniál loučení.

Vladka Kodousková se muse-la nejprve vypořádat se svou vlastní dvojrolí, neboť najednou byla na sále jako zástupce SČDO, který se loučí se soutěžním souborem z Police, ale i jako režisérka pohádky, která skončila v u chvíli doslova před několika okamžiky. „Vůbec mi nedošlo, že se vlastně budu loučit i sama se sebou,“ zarděla se Vladka a jala se loučit nejprve s dětmi ze Sně-

hové královny, s její představitelkou a účastnický list si nechala sama.

„Dočetla jsem se, že jste teď měli v Polici takovou šikovnou schránku, do které se vřazovaly lístky se vzkazy k 800. výročí založení města. Doufám, že jste si i přáli třeba hodně mladých posil do souboru,“ konstatovala Vladka. Vláda Vodsedálek, který za-

stupoval přípravný výbor KDP, byl oproti nedělnímu odpolední nezvykle tichý. Prý se dostatečně vmluvil před divadlem.

Když přišel na řadu Standa Mareš, levá půlka prezidenta Vobskočáku, tak jeho první slova byla informací, kolik sprostých slov se vyskytuje v inscenaci Polických Mrzák inishmaanský. Věřte nebo ne, bylo jich přesně 252.

No ovšem hostesové a jejich relevantní informace (rozuměj drby) pro národ divadelnický, to je kapitola sama pro sebe. Stačí jedno tričko (s nápisem Kolár Police nad Metují) a ústa „zvěda“ jsou zamčená, oči zavřené a uši ucpané. Jediné, co Kája věděl a řekl, bylo, že 10 členů souboru odjelo, tři zbylí šli spořádaně spát a on sám jediný byl na večírku. A pak z toho udělejte něco smysluplného... (jn)

Návštěvní den u Krakonoše

Pondělí bylo ve znamení hlavounů. Řečeno v běžném jazyce, byl to takový návštěvní den, kdy přehlídka přivítala mnoho významných hostů a svých stálých příznivců.

Hned zrána přijela delegace z Ministerstva kultury, jíž tvořil Milan Němeček, vrchní ředitel sekce živého umění, a Zuzana Malcová, ředitelka odboru regionální a národnostní kultury. Společně s nimi dorazila také ředitelka NIPOS a někdejší členka lektorského sboru KDP Lenka Láznovská. Sotva přijeli, usedli v hledišti a sledovali pohádku Sněhová královna v provedení DS Vojan Desná – Mladá haluz. Odpoledne je pak ještě čekalo další představení, tentokrát to byla ŠAMU Štítina a jejich kus Proč muži neposlouchají a ženy neumí číst v mapách.

Stejný titul, ale ve večerním termínu, navštívil bývalý senátor a velký přítel Krakonošova divadelního podzimu Přemysl Sobot-

ka. Tou ale zcela první oficiální návštěvou ve Vysokém byl současný senátor a starosta Albrecht

tic v Jizerských horách Jaroslav Zeman, který už několik let uděluje KDP svou záštitu. (jn)

Po stopách historie ochotnických divadelníků

Přípravný výbor vysoké národní přehlídky připravuje každý rok pro odbornou porotu a návštěvu z ministerstva kultury tajný výlet, který nějak souvisí s historií ochotnických souborů v regionu. Cíl pondělního výletu byla Desná, kde má své útočiště DS Vojan.

Zázemí našel desenský divadelní soubor s nezvykle dlouhým názvem DS Vojan Desná – Mladá haluz v budově nazvané Sklář. „Kdysi jsme ji dostali od místní sklárny za korunu a její přízemí za podobnou částku pronajímáme továrně jako jídelnu pro zaměstnance,“ uvítal ve Skláři starosta Desné v Jizerských horách Jaroslav Kořínek skupinu návštěvníků z KDP. Ti si prohlédli velký, krásně zrekonstruovaný sál Skláře s velkým moderním jevištěm, který slouží nejen k divadelním představením, ale i k pořádání plesů. O patro níže je pak zázemí se šatnou a divadelním klubem DS Vojan.

Desná v Jizerských horách je město se zhruba 3500 obyvateli, které bylo založené v údolí říčky Bílé Desné v roce 1691 na panství hraběte Albrechta Maximiliána Desfourse II. Asi nejznámější se Desná v Jizerských horách stala katastrofou z 18. září 1916. V ten den se protrhla sypaná hráz

zdejší přehrady a obrovské množství vody, klády a kameny ze starého řečiště zahubily 62 lidí a přes sto domů zničily nebo vážně poškodily.

Největší rozkvět obec zaznamenala v polovině 19. století, kdy zde Josef Schindler založil později velmi známé vodoléčebné lázně. Na jejich místě dnes stojí architektonicky zajímavá Riedelova vila. Tu nechal roku 1894 postavit místní sklářský podnikatel Josef Riedel mladší. A protože rod sklářských magnátů Riedlů byl pro Desnou skutečně významný, město rekonstruuje také jejich rodinnou hrobku, kde se nyní odehrávají např. komorní koncerty. V prostoru, kde byli dříve pohřbíváni členové rodiny Riedlů, je dnes pietní místo s připomínkami sklářství a vitrínami s ukázkami uranového a typického zeleného tzv. jade skla.

Ochotnické divadlo se v Desné dle historických prame-

nů začalo hrát už kolem roku 1874. neví se však, co se hrálo a kde. Po 2. světové válce žilo v Desné málo českých rodin, i přesto se našlo pár nadšenců, kteří založili v říjnu 1945 divadelní spolek při TJ Sokol v Dolním Polubném a už 7. listopadu ve 20 hodin se z jeviště hotelu Sklář v Dolním Polubném ozvala čeština ve frašce Kamila Nováka Kontrolor Zajíček. Vojan se desenský divadelní spolek nazývá od roku 1948, v 60. letech se přesunul do kulturního domu Sklář. Po jistém útlumu v 90. letech minulého století se spolek Vojan obrodil v roce 2004 zásluhou Štefana Pustaie, který nastudoval úspěšnou hru složenou z několika monologů a jednoho dialogu Černý pátek a v jedné z hlavních rolí se představila i Vladka Koudoušková. Nástup nové divadelní generace se pak datuje od roku 2005 a hra Žena v trysku století se v roce 2008 již hrála pod hlavičkou Vojan Desná – Mladá haluz. (jn)

DS Vojan Desná – Mladá haluz, Pavel Kohout – Kyanid o páté

V jakém roce vznikl váš soubor?

První zmínka je z roku 1874, budeme slavit 150 let. Soubor, který navázal na původní Vojan, ale přidal si přídomek Mladá haluz, funguje od roku 2005. Jen co doslavíme 150 let, tak oslavíme 20 let. Důvod k oslavě se vždycky najde.

Kolik členů celkem má váš soubor?

Když jsme všichni, je nás třicet, ale v Kyanidu je zapojených pět lidí a další dvě nám kryjí záda na dálku.

Kolik aktivních členů má váš soubor?

Z kůže by se pro divadlo sedřelo takových sedm lidí. Ti ostatní taky, ale ještě o tom nevědí.

Kolik žen/mužů/děti/psů?

Uff, těžká otázka. Z hlavy nevím, ale vím, kde to zjistit. Na webu mladahaluz.cz a na našem facebooku.

Kolik členů hraje na nějaký hudební nástroj?

Sakryš... to by mě samotného zajímalo.

Je mezi členy souboru manželský pár? Pokud ano, kolik?

Ano, vím o dvou, maximálně o třech.

Jak dlouho jste zkoušeli inscenaci, se kterou jedete do Vysokého?

Květen 2022 až březen 2023, i o prázdninách.

Jaký je průměrný věk celé party, která přijede s vaším představením do Vysokého?

Ptal jsem se kolegyň a prý mám napsat 32, ale v realu to bude takových 42 let, plus minus.

Kolik kilometrů ujedete ze své domoviny do Vysokého?

Úplně se to bojím napsat, protože vím, že některé soubory do Vysokého jezdí tři až pět hodin. My to z Desné máme 18 kilometrů. Takže sotva nastartujeme, už parkujeme.

Kolik inscenací máte aktuálně na repertoáru?

Dvě. Třetí vzniká. Čtvrtou až osmou nosíme v hlavě. Na ně taky dojde.

Kolik káv vypijete na jedné běžné zkoušce?

No, někdy si říkám, jestli mělo smysl vůbec špinit hrníček. Jsou to jednotky kusů.

A kolik vína, piva či pálenky?

Čistá nula. Ale kdyby to na někoho přišlo, tak v kumbále se vždycky něco najde.

Jak dlouho trvá jedna běžná zkouška?

Dvě hodiny, když herci umí text.

Kolikrát v průměru odehrajete nazkoušené představení?

Přejeme si 20×, náš souborový rekord přesáhl třicet repríz.

Po kolikáté jedete (vracíte se) soutěžně do Vysokého?

Vojan má v historii Vysokého zápis, ale Mladá haluz podruhé. Připočítat se musí ještě jeden výstup v rámci finále Pohárku.

VOBSKOČÁCI!

Přátelé rozmilí, rok se s rokem sešel a my se opět vidíme. Valná hromada ve čtvrtek 17.03 h jako vždy u Kácy. Příspěvky - Hanka bude ve čtvrtek! Ostatní na hromadě (co, kdy, proč a jak).

Pravá půlka a levá půlka

Čas je.....

*Ač čas podle vědy velké neexistuje
řekne skoro každý celkem - ale on tu je.*

*Zastavit se prostě nedá - koulí se jak míč
řekneš si - je teprv středa - a týden je pryč.*

*Proto mějme na paměti - krátký je náš čas
vymetme z něj různé smetí - a slyšte můj hlas!!*

*Každý den je zázrak malý - tak ho berte tak!
A kdo umí život chválit - šťastný je - jen tak.*

*No, a týden ve Vysokém patří ke štěstí!
Když s lehounce zvlhlým okem jdu po náměstí.*

*Hupnem v náruč Krakonoše - a za týden zas
po té kráse - štěstí troše žene nás pryč čas.*

*A tak si to užijeme - rádi nás tu maj.
Na paměti všichni mějme - ZA ROK ZPÁTKY
VRÁJ!!*

Jiří Hlávka

KDP mladým
uvádí

(VY)ŠKOLENÍ

Jméno a příjmení: KDP mladým

Datum: 11. října 2023 Čas: 13:30

Místo: Velký sál

Chování	uspokojivé
Prospěch v povinných předmětech	
Životospráva	dostatečné
Ambice	nedostatečné
Chuť do života	dobré
Peníze	nedostatečné
Záškoláctví	chvalitebné
Opisování	výborné
Spánek	nedostatečné

Zameškané hodiny omluvené ~ 6 ~ neomluvené ~ 54 ~ Celkové hodnocení ~ neprospěl ~	Pochvaly a jiná ocenění Za reprezentaci školy ve skoku pro pivo
Podpis třídních učitelů: Petr T. Duda Petr	Podpis ředitelky: Jana Šteplíková

Ach ty řeči, řeči loňské

Každý rok k lidu ochotnickému i ostatnímu promlouvá z divadelního balkonu Krakonoš. Každý rok jeho proslov také zveřejňujeme. Ale! Loni se stala nějaká chybka a řeč nám nakonec ve Větrníku chyběla, což je z archivního hlediska (a z pohledu autora nové knihy ke století Krakonošova divadelního podzimu, kterou už dozajista nebudu psát já – pozn. aut.) velký nedostatek. Kdybychom tuto řeč nezveřejnili, chyběla by dalším generacím. A tak vám nyní předkládáme vzpomínku na loňský rok, tedy co říkal Krakonoš z balkonu loni. Slova pro ústa Krakonošova neskládá muž, nýbrž křehká žena. Vězte, že autorkou je Magdaléna Pohanková.

Krakonoš 2022

*Enu, vítejte,
chtěl jsem Vám všem vroucně, prostě říct,
v náručí Vás obejmout
a odejít.*

*Slova hřejivá jsem z balkónu tu říkal,
nespočítám ani kolikrát.
A nechci pořád opakovat,
že mám Vás stále všechny rád.*

*Když cejtím tu touhu divadelní,
já dojat stojím tady zas,
že vítat smím lidi kulisou praštěný
v pravidelný to října čas.*

*Enu, vítejte,
užijte si pobyt v našem kraji
a na hory naše přeju krásný výhled.
A doufat jenom budu v duše skrytu,
že nevidíme se tu u nás naposled.*

Píďa je Petr Theodor s háčkem

Petr Theodor Pidrman je lektorem semináře KDP mladým. Loni se kvůli nemoci nemohl do Vysokého dostavit a KDP mladým vedla Jana Langr. Letos ke spolupráci přizval Marcelu Plíhalovou.

Náš rozhovor vzniká před přehlídkou, takže se můžeme bavit o plánech. Co plánuješ pro KDP mladým?

Pojedu tak trochu naslepo. Můj úkol je se seminaristy – gymnazisty probrat viděnou inscenaci, pobavit se o ní velmi kriticky a napsat sloupek do Větrníku. To je za mě náš hlavní úkol. Do názorů a nápadů této mladé generace se snažím nezasahovat svým pohledem, ale pomáhám formulovat myšlenky a inscenační a dramaturgické problémy, které vnímají.

KDP mladým je ustálená skupina?

Jsou to třetáci a čtvrtáci semilského gymnázia. Většinou mají diváckou zkušenost s divadlem. Snažím se odbourat ostych a vést je k myšlence, že divadlo se dělá pro diváky a divák je ten, kdo může hodnotit.

Rozebíráte viděné. Vzniká prostor na nějaký váš nápad, text, situaci?

Výhodou přehlídky je jedna, max. dvě inscenace denně, takže máme čas i na jinou práci. Naši roborovou práci uděláme hned po představení a dopoledne jdeme na hlavní rozbor. Odpoledne je

seminář, na kterém se věnujeme tvoření. Poprvé jsem vzal v knihovně básničky od Skácela, hledali jsme v nich zajímavé téma. Podruhé jsme od tématu šli k určitému tvaru. Šlo o mezigenerační soužití.

Ale výstup na konci semináře není úplně podmínkou?

Ne, to není. Ve chvíli, kdy budu mít partu intelektuálů a budou se chtít o divadle bavit i v teoretické rovině, jsem na to připraven. Jestli budou chtít něco tvořit, může vzniknout výstup pro diváky.

Slyší gymnazisté ze Semil na inscenátory představení? Na myslí mám spojení mladí studenti z krajského města a ochotnické soubory venkovského typu.

Určitě ano. Semily jsou daleko od Prahy, od Brna a větších měst, od míst, kde se divácky můžeš vybouřit. Pracujeme i s vědomím, že mladí studenti nejsou cílovou skupinou pro některé inscenace. Víme, že některé soubory hrají pro své diváky, své sousedy a možná ani neměli ambice jít na přehlídku nebo postoupit na národní přehlídku.

Takže KDP mladým v rámci

rozboru také viděné představení problematizuje?

To jsi řekl přesně. Každé divadlo nese téma, o kterém se můžeme bavit. I kdybychom viděli super představení, i tak se bavíme o tématu, které ho nese. Ptám se, jestli mladé tvůrce konkrétní téma zajímá a zda se na takové divadlo chtějí dívat. Já vlastně pokládám otázky a ptám se proč.

Jen pro upřesnění. Po kolikáté jedeš do Vysokého?

Fyzicky potřetí, kdyby nebyla loňská chřipka, tak po čtvrté. A covid tenkrát zrušil celou přehlídku, mohlo to být popáté.

Kdo a s kým tě propojil?

KDP mladým jednou vedla Hanka Marvanová. Známe se z JAMU. Když jsem jel do Vysokého poprvé, tak jsem ji rovnou vystřídal, protože měla nějaký závazek v divadle. Takže se studenty pracovala o víkendu a dala jim teoretický základ. Já pak naskočil od pondělí do středy a byl jsem připravený dělat praktické divadlo. Pak jsem přizval Janu Langr a letos nově Marcelu Plíhalovou.

Vy jste s Hankou Marvanovou spolužáci?

Ne tak úplně. Ona studovala re-

žii, já Ateliér divadla a výchovy. Mám tedy vzdělání, které by mělo zaručit to, že umím pracovat s neprofesionálními herci.

A to je i tvá obživa?

V Brně vedu dramatařku pro dospělé. Zaměstnaný jsem v Divadle Polárka Brno jako vedoucí kavárny, lektor a herec. Podle úvazku jsem nejvíce v kavárně. Upřímně – na profi scéně se na jevišti úplně nehnu. Spíše si vyhledávám malé projekty mimo divadlo. Tam můžu mít svůj vklad.

Věnoval se divadlu někdo z rodiny, rodiče či prarodiče?

Moje cesta k divadlu vedla přes tanec. Mám o rok starší sestru. Když jsme byli malí, tak ona chtěla chodit tancovat. V té době jí bylo šest, mně pět let. Rodiče nás zapsali do tanečního kroužku na ZUŠce v Lounech. Byli jsme docela úspěšní. Tancovali jsme až do mých dvanácti let, kdy jsme zjistili, že jsem rychle vyrostl a na ortopedii mi řekli, že mám měkké menisky a nemohu dělat žádný

vrcholový sport.

Takže volný čas vyplnilo divadlo?

Kamarád z gymplu chodil do dramatařky a jednou mě tam přivedl. Začal jsem více chodit do divadla. Připojil jsem se k Rádobydivadlu Klapý. Po gymplu jsem učil na ZUŠ v Lounech a následovala studia v Brně.

Hrál někdo z tvé rodiny divadlo?

Praděda vedl spolek, o kterém není moc záznamu, ale bylo to ve Smolnici, to je asi osm kilometrů od Loun. Jinak všichni moji blízcí jsou analytici, co umí všechno opravit a zařídit. A pak jsem se tam vyskytl já.

Když se řekne Píďa, tak divadelníci tuší, ostatní se ptají. Ty máš tři jména?

Ano, dokonce i v občance. Jsem Petr Theodor Pidrman.

Přičemž to prostřední nemá od narození.

Když nám bylo osmnáct, tak do

hospody za námi přišel kamarád s tím, že bude mít druhé jméno, dokonce v občance. Prý je to jednoduché, stačí zajít na matriku, tam ti podají velkou knihu všech možných jmen a ty si vybereš. Za měsíc ti dají novou občanku s druhým jménem. Já na matriku skutečně zašel a od té doby jsem Petr Theodor.

A proč zrovna Theodor?

Je to podle postavy jedné knihy, kterou jsem měl tenkrát rozečtenou. Do té postavy jsem se platonicky zamiloval. Postava se jmenovala Theo a píše se s háčkem za T. A to často používám jako svůj vtíp, že Theodor je s háčkem.

Vraťme se na KDP. Tam je práce skutečně mnoho. Vzniká vůbec volný blok, čas na výlet, na odpočinek?

Velmi málo, skoro vůbec. Krkonoše vidím jako panorama za divadlem. Během přehlídky není čas ani spát. Je to skvělé a KDP mladým má smysl.

(fry)

Vážení čtenáři, na těchto místech jste ve Větrníku byli zvyklí čítávat rozhovory se zástupci soutěžních souborů. Letos jsme trošku tento formát změnili a soubory zpovídáme formou ankety, přičemž každý dostal předem stejné dotazy a my vám budeme postupně vyplněné ankety předkládat.

Amadis Popůvky, J. Zindulka – Od Silvestra do Silvestra

V jakém roce vznikl váš soubor?

1997

Kolik členů celkem má váš soubor?

Tak na to se odpovědět nedá - odhadem kolem 6 - 8

Kolik aktivních členů má váš soubor?

6 - 8

Kolik žen/mužů/děti/psů?

Cca 3 / cca 3 / 0 - 1 / 0

Kolik členů hraje na nějaký hudební nástroj?

0

Je mezi členy souboru manželský pár? Pokud ano, kolik?

0

Jak dlouho jste zkoušeli inscenaci, se kterou jedete do Vysokého?

4 měsíce

Jaký je průměrný věk celé party, která přijede s vaším představením do Vysokého?

Něco lehce přes 40 roků

Kolik kilometrů ujedete ze své domoviny do Vysokého?

310 km

Kolik inscenací máte aktuálně na repertoáru?

5

Kolik káv vypijete na jedné běžné

zkoušce?

Max. 10

A kolik vína, piva či pálenky?

Alkohol??? To neznáme!!!

Jak dlouho trvá jedna běžná zkouška?

Cca 2 - 3 hodiny

Kolikrát v průměru odehrajete nazkoušené představení?

40 - 50x

Po kolikáté jedete (vracíte se) soutěžně do Vysokého?

2

(fry)

MÁTE PŘED PREMIÉROU?

Napište nám
a my napíšeme o vás.

 redakce@divadelnik.cz

DIVADELNÍK

Kukátko do světa amatérského divadla

Děkujeme za každý příspěvek na oponu

DS Krakonoš chce zrestaurovat stoletou oponu loutkové scény od vysockého malíře J. Jandy. Proto je v divadle pokladnička na příspěvky, další jsou ve Vlastivědném muzeu a v městské knihovně. Pod článkem najdete sbírkové QR kódy, nebo můžete svůj příspěvek zaslat na účet: 323572986/0300, a to až do konce tohoto roku. Děkujeme.

— QR Platba - 100 Kč —

— QR Platba - 200 Kč —

— QR Platba - 500 Kč —

— QR Platba - 1000 Kč —

Křížovka 5 – zeměpisná hesla a osobnosti

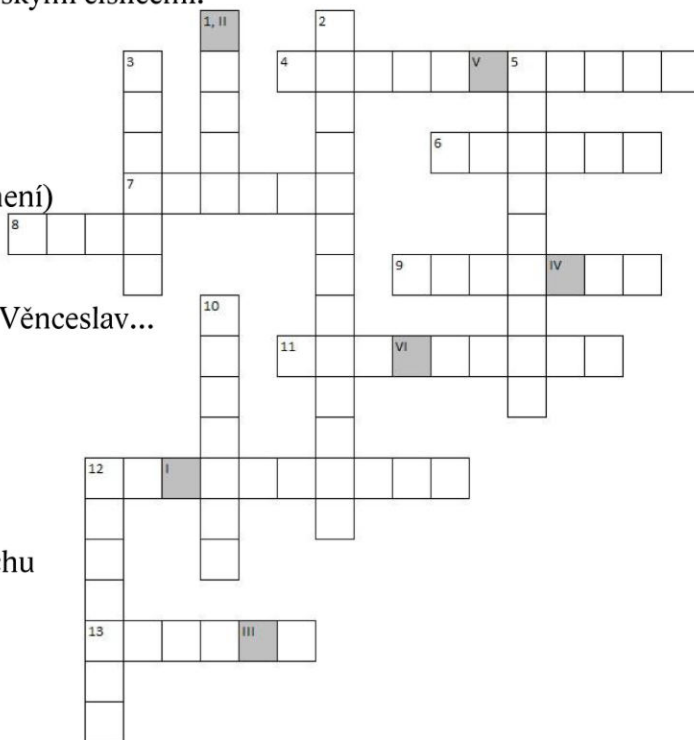
Doplňte správné odpovědi. Tajenka je skrytá pod římskými číslicemi.

Vodorovně

4. ... muzeum ve Vysokém
6. ve Zlaté Olešnici, v části Stanový, se narodil (příjmení)
7. nejvyšší hora Krkonoš
8. nejvyšší hora Jizerských hor
9. ve Sklenařicích se narodil učitel, houslař a písmák Věnceslav...
11. kraj, ve kterém leží Vysoké
12. ... vrchy (kopec) cca 1,5 km od Vysokého
13. významný rodák z Vysokého, politik

Svisle

1. šlechtický titul Jana Nepomuka Františka z Harrachu
2. kostel ve Vysokém je zasvěcený sv. Kateřině...
3. nejbližší sousední stát od Vysokého
5. Památník zapadlých... v Pasekách n. J.
10. Rokytnice nad...
12. jedna ze sousedních obcí, kde se vyrábí perličkové vánoční ozdoby

Hlasování diváků

Romeo Julie a tma 8,39 | Balada pro banditu 9,96 | Případ Baskerville aneb Rapsodie na Blatech 8,65
Mrzák Inishmaanský 8,33 | Sněhová královna 9,52 | Proč muži neposlouchají a ženy neumí číst v mapách 9,71

Citát dne úterý 10. 10.

Petr Theodor Pidrman: Jaký je rozdíl mezi Petrou Kvitovou a děvčaty, která rozdávají večeri? Žádný, všechna mají správný servis.

středa 11. října 2023		
kdy	co	kde
9:30	Rozborový seminář	malý sál
11:30	loučení Popůvky u Brna	malý sál
11:30	loučení Desná	malý sál
13:00	KR SČDO	sokolovna
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Mnich	před divadlem
15:00	vítání Sivice	před divadlem
16:00	Dokud se randí	velký sál
16:30		
17:00	Mnich	
20:00	Lev v zimě	velký sál
20:30		
21:00	Sivice	
21:30	zasedání poroty	kuřárna
22:00	Seminář KDP	půdička
22:30	večírek Mnich	malý sál

Větrník, zpravodaj 54. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídka venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová, Lukáš Frydrych, kresby Petr Kolínský
technické zpracování Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal, Pepa Hejral. Tisk povolen MK ČR E 22952.